

«ДЕРЖАВНИЙ ПЕРЕВОРОТ» ЗЕЛЕНСЬКОГО

*Ефект бумеранга – ситуація,
в якій результат впливу повідомлення
виявляється протилежним тому, який очікується*

Я не помилився, коли передбачив, що президент Зеленський спробує перебити, нівелювати інформацію про зрив спецоперації ГУР МО України «Авеню», яка була опублікована 17 листопада 2021 року у спільному Bellingcat і The Insider розслідуванні під назвою «Анатомія «Вагнергейту»: зухвала українська операція по затриманню російських найманців» (<https://ru.bellingcat.com/novosti/ukraine/2021/11/17/inside-wagnergate-ukraines-brazen-sting-operation-to-snare-russian-mercenaries-ru/>).

Встановлені мною обставини і причини провалу спецоперації, яку ГУР МО і СБ України проводили разом із спецслужбами країн НАТО, дають підстави зробити однозначний висновок: фінальна фаза спецоперації по затриманню «вагнерівців» була зірвана з вини президента Зеленського і глави його офісу Єрмака, в діях яких є ознаки злочину, передбаченого ст. 111 ККУ (державна зрада). На моє глибоке переконання (як слідчого МВС і начальника відділу військової контррозвідки СБУ в минулому) Володимир Зеленський і Андрій Єрмак «проявили не суб'єктність», а – державну зраду.

Детально про це можна прочитати у моїх розслідуваннях, опублікованих в газеті «Україна молода» (2 і 4 вересня 2020 року) **«ЗЕ! Кріт» на Банковій: Хто «Злив» інформацію про операцію із затримання «вагнерівців» і «Служу Росії? Як спецслужби США виявили ЗЕ! «кротів» Москви на Банковій»** та на сайтах Аргумент і Цензор.НЕТ під назвою **«ЗЕ!«кроти» Москви на Банковій»**; **«Домашнє завдання» Зеленського: «Вагнергейт» та «токсичні» Коломойський і Єрмак»**; **«Вагнергейт» – пряма дорога Зеленського і Єрмака до тюрми»**.

В ефірі «Свобода слова з Савіком Шустером» на телеканалі «Україна» 3 грудня офіцер ГУР МО України Роман Червінський, який був одним із розробників спецоперації «Авеню» і безпосереднім її учасником, заявив, що *«матеріали про проведення операції були знищені та підроблені, щоб приховати державну зраду серед вищого керівництва держави»* (<https://www.pravda.com.ua/news/2021/12/3/7316208/>).

Інший військовий розвідник, який також брав участь у цій спецоперації і був на телепередачі, Юрій Семенюк підтвердив заяву Червінського і додав, що

«знищення таких документів є кримінальною відповідальністю, адже такі документи охороняються впродовж п'яти років державною таємницею».

Раніше (19 листопада) экс-начальник ГУР МО генерал-полковник Василь Бурба в ефірі «Свобода слова з Савіком Шустером» заявив, що провал операції стався «завдяки людям, які перебувають у владних кабінетах і які «зливають» і передають інформацію ворогові. Перша причина – «кріт», який працює на Москву». Бурба розповів, що під час зустрічі 23 липня 2020 року з керівником Офісу президента Андрієм Єрмаком він в присутності першого заступника голови СБУ Баранецького «отримав вказівку про перенесення фінального етапу операції». «Єрмак мені сказав, що це команда президента. Письмової вказівки не було», - зазначив Бурба. «Операцію не можна було переносити. Саме перенесення – це один із варіантів, чому стався провал», - наголосив Василь Бурба (<https://www.youtube.com/watch?v=GipNNB0uDiQ>).

Ігор Смішко (1992-1995 – військовий аташе з питань оборони України в США; 1995-1998, 2014-2015 – голова Комітету з питань розвідки при Президентові України; 1997-2000 – начальник ГУР МО України; 2003-2004 – голова СБУ), який був присутній на телепередачі, як ніхто інший в студії, професійно (з розвідувального, оперативного-пошукового і кримінально-процесуального погляду) прокоментував виступ экс-начальника ГУР МО Василя Бурби і розставив, на мою думку, об'єктивні акценти, чому була провалена спецоперація по затриманню «вагнерівців».

Основні висновки, які можна зробити з виступу Ігоря Смішка:

1. З моменту передачі в СБУ зібраних ГУР МО оперативних матеріалів про злочинну діяльність російських найманців, операція по їх затриманню перейшла у **другу фазу** – кримінально-процесуальну, оскільки проти них ГСУ СБУ порушило кримінальні провадження. Ось чому перший заступник голови СБУ Баранецький разом з Бурбою прийшов на доповідь до президента Зеленського.

2. З моменту початку другої фази операції, згідно Конституції і чинного законодавства України, **НИХТО** з посадових осіб в Україні (**навіть Президент!**) **НЕ МАВ ПРАВА** давати вказівку (наказ) органу досудового слідства зупинити або перенести уже їхню правоохоронну операцію по **ЗАТРИМАННЮ** і **ВЗЯТТЮ ПІД ВАРТУ** осіб, які обґрунтовано підозрюються у вчиненні військових та інших тяжких злочинів проти України.

Це міг зробити лише Генеральний прокурор і прокурор, який здійснює безпосереднє процесуальне керівництво в кримінальному провадженні або начальник Головного слідчого управління СБУ, давши відповідні ПИСЬМОВІ доручення слідчому, як це передбачено КПК України.

3. Президент **НЕ МАЄ** права передоручати іншим особам вчиняти дії, які відносяться виключно до його компетенції (у нашому випадку – керівнику його офісу Єрмаку). Більше того, президент НЕ МАЄ права посвящати третіх осіб в хід операцій, які проводять спецслужби України. Під час доповіді, яку керівник розвідки чи контррозвідки робить Президенту НЕ ПОВИННО бути ніяких інших осіб.

У таких випадках кажуть: їх має бути лише троє – президент, розвідник і Бог! Зрадником може бути один із двох – або президент або розвідник. Бог – ніколи!

4. Керівник ГУР, СЗР і СБУ доповідає Президенту інформацію в письмовій формі і **виключно віч-на-віч**. Рішення по доповіді Президент як Верховний головнокомандувач ЗС приймає **лише письмово**, видаючи відповідні накази, доручення, вказівки, резолюції.

5. Президент, Верховний головнокомандувач ЗС України Зеленський і начальник ГУР МО України генерал-полковник Бурба **НЕ ДОТРИМУВАЛИСЯ** зазначених вимог, передбачених чинним законодавством України і нормативно-правовими актами МО України, затверджених Президентом України.

ПОРУШЕННЯ цих вимог стало **однією з основних причин** провалу спецоперації «Авеню» по затриманню військових злочинців (російських найманців), які підлягали засудженню українським судом за вчинення особливо тяжких злочинів проти України. Вони могли бути обмінаними на українських військовополонених і цивільних заручників, які утримуються у в'язницях РФ і на тимчасово окупованих територіях Криму і так званих «ДНР» і «ЛНР».

Про зазначені правопорушення Зеленського, Єрмака і Бурби я опублікував у минулому році у своєму звіті-розслідуванні під назвою **«ЗЕ! «кרותи» Москви на Банковій»**.

Рекомендую читачам і, передусім, Зеленському, Єрмаку, Демченку, керівникам правоохоронних органів, СБУ, ГУР, СЗР та політикам уважно послухати (і бажано не один раз!) 14-ти хвилинний виступ Ігоря Смешка (<https://www.youtube.com/watch?v=wXEKJJdbIk>) і прочитати зазначений звіт-розслідування (<http://argumentua.com/stati/ze-kroti-moskvi-na-bankov-i>).

«Грибники-заколотники»

Я спрогнозував, що спроба Зеленського завуалювати розслідування Bellingcat буде у вигляді «сенсаційної» заяви про якийсь «державний заколот»,

виявлений «чекістами» Баканова або розвідкою. Аналогічне в Україні уже було понад 20 років тому...

В ніч на 17 вересня 2000 року у Києві зник відомий опозиційний журналіст Георгій Гонгадзе, який жорстко критикував президента Леоніда Кучму. Зникнення Гонгадзе викликало великий суспільний резонанс і акції протестів. Підозра у викраденні журналіста обґрунтовано падала на Кучму і його вірних «опричників» – міністра внутрішніх справ Юрія Кравченка і голову СБУ Леоніда Деркача.

Зауважу, що 14 липня 2000 року Гонгадзе офіційно звернувся з відкритим листом до Генерального прокурора Михайла Потебенька, у якому виклав факти щодо стеження за ним працівників міліції та невідомих осіб. Пізніше мною буде встановлено, що «невідомими особами» були співробітники СБУ, які незаконно проводили негласні оперативні заходи щодо Георгія Гонгадзе. Наказ на проведення незаконних дій проти журналіста Деркачу віддав особисто президент Кучма.

З Георгієм у мене були добрі, дружні стосунки. В перших числах вересня 2000 року на засіданні Верховної Ради я запропонував депутатам включити до порядку денного питання про початок процедури імпічменту президенту Кучмі. Відповідний проект постанови мною був зареєстрований напередодні. Народні депутати не підтримали мою пропозицію.

У вестибюлі парламенту я зустрів Гонгадзе. На його прохання передав йому копії документів до проекту постанови, які засвідчували про вчинення Кучмою корисливих і посадових злочинів. Вже 5 вересня на сайті «Української правди» з'явилася публікація Георгія Гонгадзе від заголовком «Даєшь импичмент Президента!».

У зв'язку з цими обставинами, 18 вересня (понеділок) 2000 року на погоджувальній раді я вимагав від голови Верховної Ради Івана Плюща і його заступника Віктора Медведчука негайно заслухати на сесії керівників правоохоронних органів (Кравченка, Деркача і Потебенька) про обставини зникнення Гонгадзе і де він знаходиться. В цей же день фельдзв'язком направив їм депутатські звернення про надання інформації щодо Георгія Гонгадзе.

Щоб погасити суспільно-політичну напругу в країні у зв'язку із його зникненням (уже були підозри, що Гонгадзе вбили), для окупації СБУ 22 вересня офіційно заявила про розкриття великої групи «грибників-заколотників» із Чернігівської, Запорізької і Сумської областей, які готували державний переворот, зміну конституційного ладу в Україні, терористичні акти, диверсію на ЧАЕС, викрадення президента Кучми і збройне повстання. Доказом цього нібито були карти лісів (вилучених у грибників), на яких, як

заявив голова СБУ Деркач, були відмічені схрони зі зброєю, боєприпасами, гранатами і вибухівкою. Проте цих «арсеналів» журналістам і громадськості не показали. «Пенсіонери-заколотники» зауважили, що це карти грибних місць, а в розмовах між собою вони лише жорстко критикували Кучму, обзиваючи його різними непристойними словами і висловлювалися, що було б непогано, якби хтось його «грохнув».

Кучма назвав спробу державного заколоту «незначною подією» і звернув увагу на поспішне і перебільшене повідомлення СБУ щодо конституційного перевороту. У підтвердження своїх слів він нагадав, що вже після появи інформації про «путч», що готується, він перебував у Івано-Франківській області, і це, на його думку, дозволяє зрозуміти «несуттєвість цієї події».

Не тільки журналісти скептично поставилися до повідомлення про спробу «грибників» вчинити конституційний переворот в Україні. Пропрезидентські заступники голови Верховної Ради Віктор Медведчук і Степан Гавриш піддали сумніву це «сенсаційне» повідомлення СБУ.

Наступного дня голова СБУ Деркач зробив ще більш сенсаційну заяву. Виявляється, що під час проведення саміту Голів держав СНД в Ялті 18 – 19 серпня 2000 року, де перебував і Кучма, на одного з президентів готувався замах. Хоча кого саме з президентів збиралися «замочити», підірвати, розстріляти, отруїти, або втопити в морі Деркач не повідомив.

29 листопада 2021 року «Експресс газета» (№48) повідомила, що під час саміту в Ялті планувався замах на президента Росії Путіна. На під'їзді до місця збору учасників саміту готувався підрив його автомобіля. Подобиць про цю історію майже немає. За деякими даними, виконавців було шестеро, всіх їх затримали. Четверо вихідці із Чечні, ще двоє – із країн Близького Сходу. Подальша їх доля не відома.

У липні 2001 року лише два «грибники» із великої групи «заколотників» постали перед Чернігівським обласним судом, який одного засудив до 3 років умовно, а другого позбавив звання майора. Суд пройшов тихо, непомітно...

«Державний переворот» замовляли?

26 листопада 2021 року на пресконференції Зеленський повторив шаблон «Кучми-Деркача» двадцятирічної давності, заявивши, що має інформацію про підготовку на 1-2 грудня спроби державного перевороту в Україні за участю «представників Росії». Цитую: *«Є великі виклики всередині нашої держави, які вже фіксують розвідки інших країн. Наприклад, отримали інформацію, що першого числа в нашій державі буде державний переворот. Мені здається, що це важлива інформація. 1-2 грудня».*

Щодо того, хто є ініціатором цього перевороту, то, за словами Зеленського, він не може оприлюднювати цю інформацію. *«Я не можу ділитися тією інформацією, яку я не маю права оприлюднювати, поки що. Але можу сказати, що в нас є не тільки агентурна інформація, в нас є навіть звукова інформація, де представники з України, скажімо так, з представниками з Росії обговорюють участь Ріната Ахметова у державному перевороті в Україні, що буде залучено мільярд доларів, тощо»*, – зауважив Зеленський.

Того ж дня ввечері американський журналіст, представник медіапроєкту Buzzfeed News Крістофер Міллер у твітері повідомив, що захоплення влади в Україні готували офіцер ФСБ Росії та три зрадники з МВС України, які перебувають в Криму. Відповідно до джерел журналіста в Офісі президента Зеленського, головним «куратором» державного перевороту є працівник ФСБ РФ Лаптев Василь Васильович. Зрадників звати: Олексій Васильєв, Василь Грицак і Едуард Федосов. Крістофер Міллер пояснив, заколотники хотіли використати суспільну напругу всередині України, зокрема боротьбу між президентом Зеленським і олігархом Ахметовим.

«Змову про переворот, про яку сьогодні заявив президент Володимир Зеленський, планували співробітник ФСБ і троє перебіжчиків МВС України, які базуються у Криму, повідомляють джерела, близькі до українського лідера, які розмовляли зі мною сьогодні вранці», - зазначив Крістофер Міллер.

Американський журналіст також повідомив, що підбурювачі на записі розмови говорили, що *«треба бути готовими вийти на контакт і почати працювати з Ахметовим»*. Вони сподівалися 1 грудня влаштувати протести на Банковій, що мали б спровокувати подальший безлад в Києві та привести до влади людей, які були наближені до олігарха.

Зверніть увагу! Крістофер Міллер наголосив, що ОП України планує передати аудіозаписи (про які Зеленський говорив на прескоференції – Г.О.) до спецслужб США.

Висновок, на мою думку, лежить на поверхні: за дорученням Зеленського або за погодженням з ним агентурна інформація і аудіозаписи про «державний переворот» в Україні були злиті журналісту Крістоферу Міллеру з метою погасити суспільний резонанс, який викликало спільне розслідування Bellingcat і The Insider про провал операції «Авеню», що стався, як мною встановлено, через зраду Зеленського і Єрмака. Подібним чином діяли СБУ і президент Кучма у вересні 2000 року після вбивства журналіста Георгія Гонгадзе.

Зеленський розраховував, що публікація в американському медіапроєкті Buzzfeed News буде більш авторитетнішою і вагомішою, ніж заява СБУ чи повідомлення в новинах на телеканалі «1+1» олігарха Коломойського і придасть його «тухлій» заяві про державний переворот аромату достовірності.

Через три доби (у понеділок ввечері 29 листопада) речник СБУ Артем Дехтяренко повідомив, що слідче управління відомства «здійснює досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо вчинення дій, спрямованих на захоплення державної влади».

Крім того, що це провадження відкрито за фактом «готування окремими громадянами України та РФ дій з метою захоплення державної влади», інших подробиць представник СБУ не навів. Також не повідомляється, чи стосується дане розслідування заяв Володимира Зеленського щодо ймовірного перевороту 1-2 грудня.

29 листопада глава МЗС України Дмитро Кулеба заявив на брифінгу, що Україна дуже серйозно ставиться до доступної уряду інформації про потенційний державний переворот і поділиться нею з партнерами. Однак ні президент, ні міністр не наводили доказів чи інформації щодо того, що саме свідчить про підготовку в Україні державного перевороту.

Президент США Джо Байден заявив, що «*стурбований*» заявами про можливість державного перевороту в Україні. На запитання, чи буде він обговорювати цю ситуацію із Зеленським чи Путіним, Байден відповів: «*Цілком можливо*».

Суцільна брехня

Бізнесмен Рінат Ахметов назвав «суцільною брехнею» заяву президента України Зеленського про те, що він може стосуватися до спроби державного перевороту, який нібито планувався на 1-2 грудня. Про це говориться в заяві Ахметова, оприлюдненій на сайті компанії SCM у п'ятницю, 26 листопада.

«Інформація, оприлюднена Володимиром Зеленським, про нібито втягування мене в якийсь державний переворот, є суцільною брехнею. Мене обурює поширення цієї брехні, незалежно від того, якими мотивами керується президент», - заявив Рінат Ахметов.

Він також додав, що його позиція однозначна - Україна має бути незалежною, демократичною та цілісною, з Кримом і Донбасом. Бізнесмен зазначив, що його дії підтверджують таку позицію, і надалі він буде «*захищати вільну Україну, вільну економіку, демократію та свободу слова*». *"І зроблю все від себе залежне, аби авторитаризму та цензури в Україні не було», -* зазначається в заяві Ахметова.

Колишній начальник ГУ МВС у Полтавській області генерал міліції Едуард Федосов, якого журналіст Крістофер Міллер назвав одним з організаторів можливого державного перевороту, заперечив свою причетність до будь-яких протиправних дій. Про це він заявив у коментарі «Українській правді» 27 листопада (<https://www.pravda.com.ua/news/2021/11/27/7315458/>). Федосов повідомив, що зі здивуванням дізнався про нібито причетність до підготовки

держперевороту від друзів, які прочитали новину у ЗМІ. Він також зазначив, що з часу звільнення з лав МВС в лютому 2014 року (за власним бажанням) перебуває в Києві, у Криму востаннє був в 2012 році.

«Готовий прийти в будь-який правоохоронний орган, якщо це про мене йдеться. Бо йдеться про Федосова Едуарда, який мешкає в Криму, а я перебуваю в Києві. Можливо, хтось використав моє ім'я, може ще щось. Готовий пройти поліграф, якщо це про мене, навіть у присутності журналістів», - сказав Федосов. Він також заявив, що востаннє спілкувався з Грицаком по телефону у 2018-2019 роках. З іншим експівробітником структур МВС Олексієм Васильєвим (який за даними Федосова перебуває за межами України) спілкувався телефоном кілька днів тому на різні теми. Ріната Ахметова, за його словами, він бачив лише по телевізору.

Колишній заступник голови Державної міграційної служби України та колишній високопосадовець МВС генерал міліції Василь Грицак (внесений Крістофером Міллером у список заколотників) також спростував свою участь у підготовці держперевороту в Україні та втягування до нього Ріната Ахметова, повідомляє «Обозреватель» (**«Учасник держперевороту» прокоментував скандальну інформацію.** - <https://news.obozrevatel.com/ukr/politics/ekschinovnik-gritsak-yakomu-pripisali-planuvannya-derzhperevorotu-nazvav-zvinuvachennya-nisenitnitseyu-eksklyuziv.htm>).

Грицак сказав, що не бачився з Ахметовим із 2007 року. «Жодних справ у мене з ним не було, - підкреслив Грицак, додавши, що він не їхав за межі України з 2014 року. – У Криму я не був ще довше, востаннє 2005 року. Говорити про те, що я маю відношення до якоїсь змови чи державного перевороту, чи використовує мене Ахметов, чи я йому допомагаю, немає жодних підстав».

Василь Грицак повідомив, що зараз він не перебуває у тимчасово окупованому Росією Криму, а мешкає у Київській області. Він підтвердив, що був знайомий із генералом Едуардом Федосовим: «Я працював у Міністерстві внутрішніх справ, він працював у Головному управлінні боротьби з організованою злочинністю... Знаю його нормально, але востаннє генерала Федосова я бачив десь у 2010-2012 році. У мене є його номери телефонів, але я з ним не спілкуюся, я не маю жодних питань з ним».

Грицак також підтвердив знайомство і з Олексієм Васильєвим, який також працював у структурах МВС. Востаннє з ним Грицак, за його словами, бачився у 2011 чи 2012 році під час вручення нагород.

«До сьогодні я з ним більше не зустрічався і жодного разу не дзвонив, - наголосив Грицак. - Я ні з ким із них не спілкуюся... не знаю, які докази можуть навести. У мене не могло бути навіть задумів щодо участі у якомусь

державному перевороті. Мене це питання зовсім не цікавить, я зараз займаюся своїм здоров'ям. Я вважаю, що це нісенітниця».

1 грудня (день, коли в Україні, за словами Зеленського, повинен був розпочатися «державний переворот») Генеральна прокуратура Ірина Венедіктова заявила журналістам, що СБУ порушила справу за фактом підготовки протиправних дій, направлених на захоплення державної влади, за декілька днів після відповідної заяви президента Зеленського, оскільки розвідувальні органи ПЕРЕВІРЯЛИ інформацію. Відповідні дані до ЄРДР, за її словами, були внесені 28 листопада.

Вдумайтесь (!) в те, що заявили Генеральний прокурор і Президент. Виявляється, що Зеленський **ще до завершення перевірки** лякав український народ і світ, що *«першого грудня в нашій державі буде державний переворот»*.

На кого була розрахована ця «страшилка»? В першу чергу, на таких як сам Зеленський, у якого уже появилися явні ознаки манії величчя і одночасно манії переслідування і неконтрольованості страху (президент Зеленський має охорону, яка за чисельністю набагато більша, чим була у другого президента Кучми).

Колишній керівник ОП Андрій Богдан заявив, що «Найвеличніший Лідер нації протягом пресконференції 74 рази нагадав суспільству і журналістам, що саме він є Президентом України і Верховним головнокомандувачем ЗС» і звинуватив Зеленського в неодноразових брехливих заявах, зокрема, щодо журналіста Юрія Бутусова і ексначальника ГУР МО Василя Бурби.

Засновник Bellingcat Еліот Гігінс заявив, що «засмучений і розчарований пресконференцією Зеленського» – і «йому соромно вже за саме це видовище».

Як професіонал не буду коментувати такі «розумні» заяви Зеленського і СБУ. Їх професіонально, з гумором і сарказмом прокоментували вітчизняні і зарубіжні експерти (в тому числі психологи і психіатри), політики та звичайні громадяни України. Соціальні мережі наповнені цими коментарями і фотожабами.

Якби Зеленський і його ЗЕ команда вчили психологію, то вони б знали, що ЕФЕКТ БУМЕРАНГА в масовій комунікації припускає відторгнення аудиторією ЗМІ через їх суггестивний (навіюваний) вплив. Іншими словами, пропагандистська інформація починає відштовхувати людей і понижує рівень довіри. Так, результат протирічить від самого початку поставленій цілі. ЕФЕКТ БУМЕРАНГА виникає, коли джерело інформації не наводить переконливих фактів, не аргументує, а впливає у більшій ступені емоційно.

Єдине зауваження, яке дозволю собі зробити Зеленському з приводу його недолугої заяви про «державний переворот»: Володимире, такими речами НЕ ЖАРТУЮТЬ, а тим більше, НЕ ЛЯКАЮТЬ народ неперевіреною інформацією! Подібні вчинки вилазять боком і закінчуються дуже погано.

В житті все закономірно: направлене від тебе Зло, до тебе ж прийде неодмінно. Народне прислів'я говорить: «Брехун сам собі ворог і людям зло робить».

Дивна поведінка Зеленського

Рекомендую народним депутатам звернути увагу на дивну поведінку президента України (<https://www.youtube.com/watch?v=-yV8IK8CCV4>).

На дивну поведінку Зеленського звернув увагу і народний депутат Гео Лерос в прямому ефірі на телеканалі «Прямий» (<https://www.youtube.com/watch?v=rbRsxI8xqDA>).

Рекомендую переглянути відео відвідин Зеленським спеціалізованої дитячої лікарні «Охматдит» у Києві 29 липня 2020 року, яке було показане в теленовинах (<https://www.youtube.com/watch?v=eg9APgsBgEk>). Президент спантеличив українців своєю дивною поведінкою і промовою. Зазначу, що цього ж дня, о 4-й годині ранку, в Мінську були затримані російські «вагнерівці», яких ГУР МО і СБУ планували затримати 30 липня в Києві при вимушеній посадці літака, згідно з планом спецоперації «Авеню»

Як я готував військовий путч в 1996 році

На завершення аналізу «зеленого державного перевороту», розповім про випадок, який дійсно мав місце.

Влітку 1996 року, під час парламентських канікул, одна із газет опублікувала невелику замітку, що народний депутат, полковник СБУ Григорій Омельченко разом з іншими депутатами-офіцерами готує на осінь «військовий путч за чилійським сценарієм 11 вересня 1973 року генерала Піночета». До слова буде сказано, будучи студентом третього курсу, я був у Чилі з початку серпня і по кінець жовтня 1973 року не лише як учасник 10-го Всесвітнього фестивалю молоді і студентів в Берліні і член Міжнародного студентського будівельного загону (справжня мета мого перебування в Чилі – це окрема тема, колись розповім).

У Верховній Раді другого скликання нас, депутатів-офіцерів СБ, ЗС, МВС було багато. Наприклад, в Комітеті, який я очолював, було 5 офіцерів СБУ і 2 МВС. Розумні люди до публікації поставилися з гумором. Були й такі, які говорили, що «давно треба навести в країні військовий порядок залізною рукою».

Лякливі можновладці і президент Кучма відреагували по своєму. Слава Богу, що тоді ще не було соціальних мереж в інтернеті!

У вересні, коли почалася сесія, до нас підходили колеги-депутати і жартома запитували: «Коли час «Х»? «Нам свою зброю брати, чи будете роздавати?», «Який пароль захоплення Адміністрації президента?»»

Пароль я називав іспанською «**En toda España cielo despejado**» (у перекладі: «Над усією Іспанією безхмарне небо») — позивний до початку військового заколоту проти Другої республіки в Іспанії, вжитий 18 липня 1936 року в передачі радіостанції, котрий послугував сигналом для одночасного спільного виступу військових заколотників по всій країні, і що стало початком громадянської війни 1936—1939 років. В радянські часи моє покоління цей пароль іспанською знало напам'ять.

Було весело, але не всім. Десь в середині вересня 1996 року я (як голова Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією) і член Комітету Анатолій Єрмак (до нинішнього глави ОП Андрія Єрмака, слава Богу, не має ніякого відношення!) брали участь в засіданні аналогічного комітету при Президенті України, яке проводив Леонід Кучма. По завершенню, президент запропонував мені і Анатолію зайти до нього в кабінет, який тоді знаходився на другому поверсі. По дорозі, розмовляючи на різні теми, я звернув увагу, що в поведінці Леоніда Даниловича є якась настороженість, складалося враження, що він хоче запитати нас про щось незвичне...

Зайшовши в його кабінет, я подивився у вічі Кучмі і спитав: «Пане Президенте, що Ви щось хочете від нас почути?». Кучма знітившись, сказав: «Григорію, в газеті була інформація, що ти з офіцерами восени збираєшся робити військовий переворот. Це правда чи фігня?».

Голосно засміявшись від почутого, я зауважив: «Пане Президента, у вашій адміністрації окрім відер, швабр і віників перевертати більше нічого і нікого. Хто вас так накрутив? Невже Ви дійсно сприйняли ту статтю так серйозно?».

– Леоніде Даниловичу, від керівництва СБУ і МВС Ви знаєте про мене і Анатолія Єрмака майже все, нашу бойову і фізичну підготовку, професійні і моральні якості. Анатолій пройшов спеціальну підготовку в спецназі «Каскад» КДБ СРСР. Я – майстер спорту з рукопашного бою, інструктор з підготовки бійців спеціального призначення, досі тренуюсь сам і треную офіцерів «Альфи». Ми обоє добре стріляємо з багатьох видів вогнепальної зброї. Якби я і Анатолій прийняли рішення «прибрати» вас з поста Президента, то це було б зроблено і без військового путчу. Ми зараз могли б покинути ваш кабінет і Верховна Рада змушена була б призначити дострокові президентські вибори на підставі одного із пунктів Конституції, яку ми з Анатолієм приймали. Поки існує наша офіцерська організація

«Антимафія», вона не допустить, щоб обраних народом президентів України вбивали або усували з поста шляхом воєнних путчів чи державних переворотів. Але не забувайте, що є Загальна декларація прав людини, ухвалена Генеральною Асамблеєю ООН. Вона дає кожній ЛЮДИНІ право вдатися як до останнього засобу до ПОВСТАННЯ проти тиранії і гноблення, – завершив я свій монолог.

Вислухавши мене, Кучма повеселішав і запропонував випити по «сто крапель» за порозуміння. Ми з Анатолієм Єрмаком не відмовилися. Перекусивши бутербродами і запашною кавою, потиснули один одному руки і спокійно, з посмішками розійшлися по своїм справам.

Ось коротко і все про той газетний «військовий путч за чилійським сценарієм», який полковник Григорій Омельченко планував на осінь 1996 року. Про це я не раз згадував з гумором на зустрічах з виборцями та в прямих ефірах на радіо і телебаченні. Також давав пораду тим, кому мерещиться державний переворот, заколот, військовий путч, повалення конституційного ладу і т. п.

Що слід робити в подібних випадках?

По-перше, перехреститися і не проводити пресконференцій, щоб не лякати людей і себе. По-друге, для заспокоєння корисливіше прийняти «сто крапель» за смаком (*«лікарі рекомендують»* - з кінокомедії *«Діамантова рука»*), чим нюхати кокаїн. По-третє, повторити все це тричі (Бог любить трійцю!) і всі страшилки, як рукою зніме .

Арестович: «Бутусов – черговий Гонгадзе...»

29 листопада радник очільника ОП Олексій Арестович заявив, що в Україні готують вбивство журналіста Юрія Бутусова, яке стане приводом для масових заворушень в державі. Про це йдеться у дописі Арестовича на його сторінці у Facebook. Він розповів, що Бутусова нібито планують вбити, щоб створити привід для масових заворушень в Україні. За словам Арестовича він має стати сакральною жертвою.

Врятувати Арестовича...

“Бутусова заводять як сакральну жертву, вже запланували його як чергового Гонгадзе. Такими темпами йому залишається дуже недовго – рахунок пішов на дні, максимум – тижні. Його ліквідують – ті, хто його й накачує. І це за планом стане сигналом до початку масових заворушень – зі щирим обуренням громадян. І все це – на тлі концентрації російських військ на кордоні”, – резюмував радник Єрмака. “Терміново проситиму надати Юрію Бутусову державну охорону. Його давно час рятувати. Заодно я спеціально озвучив це як можливий сценарій. Те, що публічно озвучено кимось, потім режисерам цього дійства важче реалізовувати, а громадян – важче вводити в оману”, – пояснив Арестович.

Наведені Арестовичем дані прокоментую виключно з юридичного погляду, як слідчий.

Перше. Сказане ним є заявою про підготовку вбивства журналіста і громадського діяча Юрія Бутусова.

Друге. З моменту її появи, відповідно до вимог ст. 214 КПК України, слідчий поліції (це його підслідність) або прокурор зобов’язані невідкладно, але не пізніше 24 годин внести відомості про підготовку вбивства Бутусова за ознаками злочину, передбаченого ч. 1 ст. 14, ч. 1 ст. 115 КК, до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати розслідування та вжити необхідних заходів для забезпечення особистої безпеки журналіста Бутусова.

Третє. негайно допитати Арестовича як свідка. Він зобов’язаний надати всі відомі йому фактичні дані про підготовку вбивства Бутусова.

Четверте. Встановити всіх ймовірних співучасників запланованого злочину (замовника, організатора, підбурювача, виконавця, пособника).

П’яте. Перевірити версію чи не можуть бути замовниками підготовки вбивства Юрія Бутусова («чергового Гонгадзе»): президент України Володимир Зеленський; глава ОП Андрій Єрмак; радник Президента, перший заступник Секретаря РНБО, голова Комітету з питань розвідки при Президентові України Руслан Демченко і заявник Олексій Арестович.

Підстави для такої версії є: *неприятні, навіть ворожі стосунки між ними і Бутусовим через його жорстку критику зазначених осіб, звинувачення їх у вчиненні тяжких злочинів, в тому числі і державній зраді; мотив запланованого вбивства – помста за критику і викривальні публікації; мета – залякати незалежних журналістів.*

Зазначене мною є обов’язковими обставинами, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні (ст. 91 КПК).

На час підготовки статті до публікації я не зустрічав у ЗМІ офіційного повідомлення про порушення кримінального провадження у зв’язку з заявою

Арестовича щодо підготовки вбивства Бутусова і які заходи вжиті правоохоронними органами для недопущення вчинення злочину.

«За образу і хамство дають в морду»

На згаданій пресконференції Юрій Бутусов в черговий раз поставив Зеленському незручні гострі запитання і звинуватив його в брехні і згубній кадровій політиці. Президент, замість того, щоб конкретно відповідати на поставлені запитання, опустився до образ на адресу Бутусова та інших журналістів (<https://www.youtube.com/watch?v=uNEBqJjf264>).

Після пресконференції Бутусов заявив, що за такі образи і хамську поведінку президенту Зеленському треба було дати в морду.

«Чесно кажучи, ви знаєте, якщо б не повага до держави і до статуту президента України, верховного головнокомандувача, єдиною відповіддю Зеленському, це треба було встати і дати йому по морді. Він себе вів у цьому ефірі як людина без моралі і совісті, яка кидається словами через статус і затикає рот з допомогою свого пресекретаря», – так прокоментував Юрій Бутусов журналістам поведінку Зеленського (<https://www.youtube.com/watch?v=li6HWDpVhOE>).

Наступного дня після пресконференції, в суботу 27 листопада Бутусов на своїй сторінці у соцмережі опублікував відео, де він веде стрільбу з 152 мм гаубиці Д-20. Це відео він приурочив до роковин трагедії Голодомору (<https://www.youtube.com/watch?v=Q9wtXWM1lj8>).

Свій постріл Бутусов супроводжує словами: *«За кожне зерно 1933-го року, за кожну жертву радянських репресій, по російським окупантам – вогонь!»*

Після появи цього відео наступного дня, 28 листопада (неділя – вихідний день) ДБР відкрило кримінальне провадження за фактом вчинення злочинів, передбачених ст. 414 ККУ (порушення правил поведіння зі зброєю...) та ст. 437 ККУ (планування, підготовка, розв'язування та ведення агресивної війни).

«Оприлюднення подібних матеріалів завдає шкоду інформаційній безпеці української держави та дозволяє представникам держави-агресора посилювати тиск на Україну», - йдеться в повідомленні ДБР. Кримінальне провадження порушено не проти журналіста Юрія Бутусова, а за фактом опублікованого ним відео. Зокрема, предметом розслідування є з'ясування обставин, хто і за яких умов допустив цивільну особу до зброї, - пізніше пояснили в ДБР.

Щодо предмету розслідування обставин планування, підготовки, розв'язування та ведення агресивної війни (ст.437 КК) ДБР ніяких коментарів і пояснень не надало.

Як фахівець з кримінального процесу і права (маю чималий практичний досвід роботи слідчим, кандидат юридичних наук, підготував сотні слідчих в Україні і за кордоном), я допускаю, що у самій події оприлюдненій Бутусовим на відео (постріл з гаубиці), є формальні підстави (ст. 214 КПК) для порушення кримінального провадження за ознаками ст.414 ККУ, щоб встановити хто з військових і за яких обставин дозволив журналісту стріляти з гаубиці і чи не було при цьому посадових порушень. За старим КПК достатньо було б дослідчої перевірки для встановлення цих обставин.

При цьому наголошую, що у діях Бутусова, який вів стрільбу з гаубиці на полігоні на військових навчаннях далеко за межами ООС, не має ніякого складу злочину!

Порушувати на підставі цього відео ще одне кримінальне провадження за ознаками ст. 437 ККУ (планування, підготовка, розв'язування та ведення агресивної війни) –це кричуще нещасття. Не знаю де навчалися слідчий і прокурор, в провадженні яких знаходиться справа, але вони здавали б мені кримінальний процес і право не один раз і дуже довго, щоб отримати задовільну оцінку і допуск до здачі державних іспитів.

Виглядає, що журналіст Юрій Бутусов пострілом з гаубиці вчинив «планування, підготовку, розв'язання та ведення агресивної війни», тобто злочин, передбачений ст. 437 ККУ, тому ДБР і порушило кримінальне провадження.

На думку Бутусова, «президент Зеленський помстився йому за свою ганебну пресконференцію», яку він жорстко розкритикував. Тому після оприлюднення відео стрільби з гаубиці, ДБР і порушило провадження за ст. 437 КК. «Виходить, що захоплення Росією Криму, вторгнення російських військових на Донбас - це все почав він», - підсумував Бутусов у Facebook.

На підтримку Бутусова виступили ексміністр внутрішніх справ Арсен Аваков та багато політиків і журналістів.

У Мінобороні України засудили викладене відео та запевнили, що українські військові не порушують Мінських угод. Окремі волонтери також засудили публікацію відео пострілу з гаубиці цивільним журналістом.

Я і наша організація офіцерів спецслужб і учасників бойових дій на стороні мужньогожурналіста-розслідувача, патріота України Юрія Бутусова. Ми будемо підтримувати його не лише морально. І про це повинні пам'ятати його недруги!

Не виключаю, що за вказівкою Зеленського або Єрмака, ДБР може використати зазначені кримінальні провадження для незаконного переслідування Юрія Бутусова, психологічного тиску на нього і його сім'ю (обшуки по місцю проживання, в офісі редакції Цензор.НЕТ, багаторазові виклики в ДБР на допити, очні ставки, призначення експертиз і т. д.). Можуть бути організовані несанкціоновані судом негласні оперативні дії як прослуховування телефонів, встановлення в автомобілі, дома, офісі прихованих «прослушок» і відеокамер, «маячків» пересування, зняття інформації з електронних носіїв, зовнішнє спостереження для збору

конфіденційної інформації з метою провокацій, дискредитації і шантажу Бутусова та працівників редакції видання.

Прикладом тиску і переслідування влади є заяви екстрозвідників ГУР МО Романа Червінського і Юрія Семенюка, які брали безпосередню участь в спецоперації «Авеню» по затриманню «вагнерівців», про те, що посадові особи Офісу президента погрожували розвідникам кримінальним провадженням, якщо вони будуть свідчити про операцію і її провал. Про це вони розповіли в ефірі «Свобода слова з Савіком Шустером» на телеканалі «Україна» 3 грудня.

"Спочатку були погрози звільненнями, кримінальними провадженнями, які передавалися нібито з Офісу президента. Після наради в Офісі президента нам передавалися такі "посили" - "що ви будете притягнуті до відповідальності, ви маєте мовчати!", - заявив Роман Червінський. «Були пропозиції розвідникам ГУР сказати, що операції не було. Саме у двадцятих числах лютого цього року ми були в керівників наших підрозділів, і вони це говорили прямим текстом, що "або мовчіть"... Взагалі намагалися переконати нас, мене особисто – ту людину, яка провела не менше 10 операцій – що це була російська операція. Мені було смішно, і тому я не мав бажання з ними про це говорити. І тому почалися погрози. Вони сказали, що вони анулюють наші паспорти, що вони почнуть кримінальні провадження", - зауважив Червінський.

Роман Червінський також додав, що після публікації документів про зміст спецоперації на facebook-сторінці журналістки Яніни Соколової, з ГУР МО звільнили майже всіх розвідників, причетних до розробки спецоперації. Розвідник наголосив, що в нього є свідчення тиску влади на тих розвідників, які зберегли посади. Із владних кабінетів їм пропонували долучитися до наклепу на офіцерів, включно з Червінським, які керували спецоперацією, інакше їх звільнять і будуть переслідувати.

В п'ятницю, 3 грудня, колишнього керівника ГУР МО України Василя Бурбу не хотіли пускати до нашої країни. Це сталося в аеропорту "Бориспіль" після його прильоту в Україну.

Про це OBOZREVATEL розповіли власні інформовані джерела. Бурбу не хотіли впускати за паспортом прикриття, який він показав. Ситуація вирішилася лише через три години – після того, як помічник ексначальника ГУР привіз його справжній паспорт. Тільки після цього Бурбу вирішили все-таки пустити до країни.

Відомо, що представники Державної прикордонної служби в аеропорту тривалий час спілкувалися з кимось телефоном, перш ніж відпустити ексначальника ГУР МО. Крім того, вони просили, щоб Бурба провів цілий рік за кордоном.

Водночас речник Держприкордонслужби Андрій Демченко заявив, що він не володіє інформацією про цю подію. При цьому, якщо б вона і була, відомство не має права розголошувати дані про осіб, які перетинають державний кордон

України, у зв'язку із захистом персональних даних. Він також додав, що жодного громадянина України не могли обмежити у праві в'їхати до країни. **Раджу працівникам ДБР і СБУ не робити чогось подібного щодо Бутусова і його родини. Перекоаний, що порушені кримінальні провадження за статтями 414 і 437 ККУ будуть закриті за відсутністю події і складу злочину в діях Юрія Бутусова. Сподіваюся, що керівництву ДБР вистачить мужності принести вибачення журналісту.**

Чому українська влада покриває злочинну діяльність вбивці Путіна?

У мене запитання до Зеленського, який має диплом про вищу юридичну освіту, Генеральної прокурорші Венедіктової, в.о. керівника ДБР Сухачова і голови СБУ Баканова: чому досі офіційно не повідомлено підозру президентові РФ, Верховному Головнокомандувачу ЗС РФ Володимиру Путіну, який є організатором «планування, підготовки, розв'язання та ведення агресивної війни» проти України та «умисних дій, вчинених з метою зміни меж території і державного кордону України», тобто у вчиненні злочинів, передбачених статтями 437 і 110 ККУ?

Починаючи з весни 2014 року я неодноразово вимагав це зробити від п'ятого президента Порошенка та керівників правоохоронних органів. Після зміни влади у 2019 році я звертався з цього питання до Зеленського, його «стовідсоткового прокурора» Рябошапки, «друга дитинства з одного двору» голови СБУ лейтенанта Баканова, направляв їм відповідні заяви, робив публічні звернення, публікував статті на цю тему.

Пропонував свою допомогу слідчим, консультантом або експертом з правових питань.

Проте юридично-процесуальної реакції на злочинні дії Путіна не має до цього часу.

Ще 22 серпня 2016 року Луценко заявив, що 18 особам із числа представників державної влади (серед них і радник президента Росії Сергій Глаз'єв) та вищого керівництва Збройних сил РФ, серед яких: міністр оборони, два його заступники і ще 10 генералів вищого командного складу ЗС РФ, повідомлено про підозру в розв'язанні агресивної війни проти України (ст. 437 КК) та зміні меж території і державного кордону України (ст. 110 КК), їм обрана міра запобіжного заходу утримання під вартою, і всі вони оголошені в державний розшук.

А де ж Путін — головний підозрюваний у вчиненні цих злочинів?! Неповідомлення Президенту РФ, Верховному головнокомандувачу ЗС Росії Путіну В.В. підозри як замовнику й організатору зазначених злочинів проти України, коли така підозра оголошена його підлеглим, з юридичної точки зору, є абсурдом і правовим нігілізмом.

Чи можна собі уявити, щоб радник президента, міністр оборони, його заступники або начальник ГШ ЗС Росії без наказу президента Путіна

розв'язали проти України війну, ведуть її уже восьмий рік, а Путін про це нічого не знає?

Це вказує на те, що і попередній, і нинішній президент України заборонили керівникам Генеральної прокуратури і СБУ офіційно повідомляти Путіну підозру, обирати йому запобіжний захід у вигляді арешту й оголошувати його у розшук.

За цих обставин Порошенко, як кандидат юридичних наук і Зеленський, який має вищу юридичну освіту, мають розуміти, що такими своїми діями вони приховують злочинну діяльність Путіна проти основ національної безпеки України, миру і міжнародного правопорядку і в їх діяннях є ознаки посадових правопорушень. Це є підставою для початку процедури імпичменту і порушення кримінального провадження.

Нагадаю, що 25 серпня 2016 року президент Порошенко, перебуваючи в Маріуполі, заявив: *«Єдиною людиною, яка організувала агресію проти України, є Путін»*.

Голова українського парламенту Андрій Парубій зазначив: *«Весь світ давно знає ім'я і прізвище головного злочинця. Це — Володимир Путін»*.

Будучи головою фракції БПП, Луценко неодноразово заявляв, що Путін — воєнний злочинець і його будуть судити. То де ж тоді офіційна підозра Путіну в «розв'язанні агресивної війни проти України», яку Луценко обіцяв оголосити ще в 2016 році, уже як Генпрокурор?

У серпні 2016 року міністр юстиції Павло Петренко заявив: *«Ми можемо оголошувати підозру Путіну і Медведєву, якщо вони порушили українське законодавство, їхні посади не мають значення»*.

Путін і Медведєв порушили не лише закони України і норми міжнародного права та Статут ООН. Вони вчинили злочини проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, що вже визнано міжнародними інституціями, але не українським правосуддям.

Наголошую, для притягнення Путіна і Медведєва до кримінальної відповідальності є всі підстави!

На ці обставини я неодноразово звертав увагу президентів Порошенка і Зеленського, генпрокурорів Луценка і Рябошапку, голів СБУ Грицака і Баканова у своїх зверненнях до них, які були опубліковані у ЗМІ.

За некомпетентність і бездарність вищого керівництва країни, його «юридичний маразм» і «політичну шизофренію» розплачуються життями захисники України. Детальніше про це читайте:

«Агресорам – по заслугах: є всі підстави притягнення Путіна до міжнародної кримінальної відповідальності» («УМ», 14.09.2016: <https://www.umoloda.kiev.ua/number/3047/180/103450/>);

«Петля вже на ший: чому Путін обов'язково постане перед судом» («УМ», 28.02.2018: <https://www.umoloda.kiev.ua/number/3280/188/121034/>);

«Григорій Омельченко: «Я звинувачую Путіна в розв'язанні і веденні війни проти України, навмисному збитті малайзійського «Боїнга» і вбивстві 298 людей» («Український репортер», 30.03.2020: <https://ukrreporter.com.ua/videogalereya/grygorij-omelchenko-ya-zvynuvachuyu-putina-v-rozv-yazanni-i-vedenni-vijny-proty-ukrayiny-navmysnomu-zbytti-malajzijskogo-boyinga-i-vbyvstvi-298-lyudej.html>);

«Недоумок при владі небезпечніший, ніж агент іноземної розвідки» (Аргумент, 12.18.2020: <http://argumentua.com/stati/grigor-i-omelchenko-nedoumok-pri-vlad-nebezpechn-shii-n-zh-agent-nozemno-rozv-dki>).

Фізичне знищення президента РФ Путіна буде легітимним, правовим і законним

Якщо, можливо, Зеленський і керівники Генеральної прокуратури і СБУ не знають, то нагадаю, що на підставі власних розслідувань і зібраних доказів, я публічно звинуватив президента РФ Путіна В.В. в державному тероризмі, вбивствах та вчиненні злочинів проти миру, безпеки людства і міжнародного правопорядку.

У ситуації, яка склалася у зв'язку з воєнною агресією РФ проти України, відповідно до норм міжнародного права, ст.51 Статуту ООН, законів війни та національного законодавства України, фізичне знищення президента РФ Путіна В.В. буде легітимним, правовим і законним, як таке, що вчинене у стані необхідної оборони і крайньої необхідності, за аналогією вбивства терориста Усами бен Ладена (знищення якого, за твердженням міністра закордонних справ Росії Лаврова, «виправдано з точки зору міжнародного права на самооборону»).

Медведєв, будучи президентом Росії, одним із перших привітав президента США Обаму і розділив з ним радість з нагоди ліквідації «терориста номер один».

Сподіваюся, що на черзі – Путін, який замінив Усаму бен Ладена...

Матеріали розслідувань про злочини, вчинені Путіним, юридичні обґрунтування його фізичного знищення, а також висновки спеціалістів про психологічний і психічний стан Путіна, який має явні ознаки двох форм шизофренії (депресивно-параноїдальної і циркулярної), я опублікував в «Україні молодій» (4 і 5 травня 2017 року) і на сайтах інтернет-видань «Український репортер», «Гордон», «Аргумент», «Цензор.НЕТ» на інших під заголовком «Підлягає ліквідації як Усама бен Ладен. Правові підстави фізичного знищення Путіна», а також направив у Генеральний комітет і Комітет з правових питань ООН для відома (травень 2017 р. і повторно – жовтень 2018 р.).

17 березня 2021 року в інтерв'ю телеканалу ABC президент США Джо Байден заявив, що «Путін вбивця», який заплатить за втручання у вибори США і вчинені злочини.

Ще у грудні 2016 року сенатор США Джон Маккейн зазначив: *«Володимир Путін – бандит, вбивця й агент КДБ. Давайте називати Путіна тим, ким він дійсно є»*.

У лютому 2017 року, виступаючи в сенаті, Маккейн наголосив: *«Усі знають, що Путін є вбивцею. Він м'ясник і головоріз. З Путіним потрібно говорити саме з позиції сили, як це робив президент Рональд Рейган»*.

Бажано, щоб про це не забував Зеленський, адже США є стратегічним партнером України, а Росія – державою агресором і окупантом, який восьмий рік веде гібридну війну проти України. Пора перестати заглядати вбивці в очі і шукати з ним особистої зустрічі.

Наші пращури залишили нам мудрі заповіді: *«Не вір вбивці брата твого і ворогу!»*; *«Ворога роду твого знищуй безпощадно!»*.

Вбивство Гонгадзе

Коротко нагадаю про викрадення і вбивство журналіста Георгія Гонгадзе, якого Арестович згадав в контексті з Юрієм Бутусовим. Можливо це зупинить владу в переслідуванні журналістів, які її критикують і Зеленський почне ставитися до них з терпінням і повагою і в Україні ніколи не будуть вибирати «сакральної жертви» і «планувати чергового Гонгадзе».

У 2002 – 2006 роках я очолював ТСК Верховної Ради з розслідування обставин вбивства Гонгадзе, замаху на життя народного депутата Олександра Єльяшкевича та інших тяжких злочинів, вчинених за часів президенства Кучми. Комісія встановила, що на державному рівні була створена організована злочинна організація (названа нами «політичною мафією») на чолі з президентом України Леонідом Кучмою. Він і прем'єр-міністр Павло Лазаренко були батьками «політичної корупції» і кланового олігархату в Україні.

До керівного складу «політичної мафії» входили підлеглі Кучми: глава АП Володимир Литвин, голова СБУ Леонід Деркач, міністр внутрішніх справ Юрій Кравченко, голова ДПА Микола Азаров, Генеральний прокуратор Михайло Потебенько і помічник-радник президента Олександр Волков. В листопаді 2002 року до них приєднався неодноразово судимий за насильницькі і корисливі злочини Віктор Янукович, якого Кучма призначив прем'єр-міністром України.

Кучмою був розписаний жорсткий механізм розподілу державної власності України, згідно з яким найближче оточення президента (його зять Віктор Пінчук, Ренат Ахметов, Ігор Коломойський, Геннадій Боголюбов, Дмитро Фірташ та інші) приватизували цілу країну.

Була вибудована жорстока злочинна вертикаль державної влади (всіх її гілок), яка була повністю узурпована і контрольована Кучмою, як сьогодні Зеленським. Все було підпорядковано одній меті: укріпити президентську владу Кучми (цього прагне і Зеленський), за будь-яку ціну зробити його президентом на другий строк і можливо переобрати на третій термін шляхом юридичних маніпуляцій з Конституцією України.

Зеленський планує балотуватися на другий термін, хоча обіцяв виборцям, що йде лише на один президентський строк.

Для більш повного уявлення подій часів президенства Кучми пропоную подивитися документальний фільм «Хто вбив Кравченка? Розслідування» (<https://youtu.be/953W6z5XEXY>).

Парламентська слідча комісія встановила, що **замовником** викрадення і вбивства журналіста Георгія Гонгадзе був президент України Леонід Кучма.

За висновками ТСК **підбурювачем** вчинення злочину проти Георгія Гонгадзе був глава Адміністрації президента Володимир Литвин, у якого були неприязні стосунки з журналістом Гонгадзе. Литвин помстився Гонгадзе руками Кучми і Кравченка.

Л. Кучма
Кравченко

В. Литвин
Л. Деркач

Ю.

Організатором, який виконав замовлення президента Кучми і віддав наказ на вбивство Георгія Гонгадзе був міністр внутрішніх справ Юрій Кравченко.

Співорганізатором, який контролював виконання наказу міністра Кравченка був керівник апарату МВС генерал-полковник Едуард Фере, мав близькі дружні стосунки з Пукачем.

У липні 2003 року Фере був доставлений в госпіталь МВС у важкому стані з діагнозом інсульт і впав у кому, у якій перебував майже шість років. Не

приходячи до тями помер 31 травня 2009 року. Допитати Фере у справі вбивства Гонгадзе слідчі не змогли через перебування його в стані коми.

Слідство Генпрокуратури встановило, що генерал-майор міліції Олексій Пукач отримав наказ убити Георгія Гонгадзе від міністра внутрішніх справ Юрія Кравченка. Про це ідеться у постанові слідчого Генпрокуратури Олександра Харченка про притягнення Пукача в якості обвинуваченого, з якою я ознайомився. Постанова винесена 7 вересня 2010 року і за нею Пукачу висунуто звинувачення за трьома статтями Кримінального кодексу.

Роль Кравченка в убивстві Гонгадзе у постанові описана так: *"...Приблизно 13-14 вересня 2000 року у своєму службовому кабінеті в місті Києві по вулиці Богомольця, 10 міністр внутрішніх справ Кравченко Ю.Ф. усно віддав начальнику ГУКП МВС України Пукачу О.П. явно злочинний наказ - вбити журналіста Гонгадзе Г.Р. для припинення у такий спосіб журналістської діяльності"*.

«Пукач О.П., діючи з особистої зацікавленості та кар'єрних спонукань, не бажаючи ускладнювати стосунки з керівником МВС України, а також розраховуючи здобути прихильність Кравченка Ю. Ф. та отримати підвищення по службі і підвищення спеціального звання працівника міліції, погодився виконати наказ Кравченка Ю. Ф., тобто на замовлення вбити Гонгадзе Г.Р.», - зазначено у постанові слідчого.

В неділю, першій половині дня 17 вересня 2000 року Кравченко прибув на дачу до Кучми і доповів йому, що Гонгадзе «уже ніколи не буду писати», його тіло обезголовлене і сховане так, що не знайдуть... Кравченко в деталях розповів Кучмі як Пукач виконав його наказ вбити Гонгадзе, обезголовити його і сховати в різних місцях тіло і голову так, щоб не знайшли.

2 листопада того ж року обезголовлене тіло журналіста випадково було виявлене в Таращанському лісі Київської області.

Довідково: після вбивства Гонгадзе президент Кучма присвоїв Пукачу звання генерал-лейтенант міліції, а в 2003 році з невідомої причини Пукач отримав у Києві нову трикімнатну квартиру в елітному будинку.

Виконавці викрадення і вбивства Георгія Гонгадзе: генерал-майор Олексій Пукач і троє офіцерів міліції, його підлеглі – Валерій Костенко, Микола Протасов і Олександр Попович. Всі четверо судом визнанні винними в умисному вбивстві Георгія Гонгадзе і засуджені до позбавлення волі від 12 до 13 років, Пукач – довічно.

Після вбивства, його виконавці достроково отримали чергові міліцейські звання та грошові винагороди.

Пукач: «...буде зрозуміло тоді, коли у цій клітці зі мною будуть Кучма і Литвин».

У Печерському районному суді Києва Пукач визнав причетність Литвина і Кучми до вбивства журналіста Гонгадзе. Після оголошення вироку 29 січня 2013 року, яким Пукач був засуджений до довічного ув'язнення, суддя Мельник запитав у Пукача, чи зрозумілий йому вирок і чи погоджується він з ним, Пукач відповів: *«Я погоджуся і буде зрозуміло тоді, коли у цій клітці зі мною будуть Кучма і Литвин. Запитаєте у Кучми і Литвина. Вони все розкажуть. Я все розповів під час слідства і під час суду... Тому запитайте про мотив і умисел у Литвина і Кучми»* (див. відео: <https://youtu.be/WI5suSyGRRU> і Вікіпедія: Пукач Олексій Петрович).

Адвокат потерпілої сторони Валентина Теличенко сказала: *«Слава Богу, цю фразу чула не тільки я, але й журналісти. Насправді Пукач неодноразово в досудових і судових свідченнях говорив про Кучму і Литвина, про те, де і коли зустрічався з Литвином, але це не було використано в розслідуванні замовників вбивства».*

Наприклад, 30 серпня 2011 року Пукач під час допиту в суді назвав замовників вбивства журналіста Гонгадзе колишнього президента Кучму і ексглаву АП Литвина.

У другій половині березня 2011 року я в черговий раз звернувся в Генеральну прокуратуру з депутатським зверненням про порушення кримінальної справи проти Кучми, оскільки мною були встановлені додаткові докази про причетність Кучми до вчинення злочинів проти журналіста Георгія Гонгадзе і громадського діяча Олексія Подольського.

Через декілька днів з приводу мого звернення мене запросив перший заступник Генерального прокурора Ренат Кузьмін. Близько години ми аналізували зібрані докази, щодо злочинів, вчинених Кучмою.

21 березня 2011 року Кузьмін порушив кримінальну справу проти Кучми. На прес-конференції Кузьмін заявив: *«У відношенні Кучми порушено справу. Він підозрюється у причетності до незаконних дій та вбивства Гонгадзе і злочинних дій стосовно Подольського».*

Згодом справа з обвинувальним висновком щодо Кучми була направлена в Печерський районний суд Києва для розгляду по суті. Але в «хитрий» спосіб (за вказівкою генпрокурора Віктора Пшонки досудове слідство у справі було раптово поновлено, коли вона уже знаходилася в суді, Кузьмін в цей час був у відрядженні за кордоном) суд визнав постанову про порушення справи проти Кучми незаконною і справу закрили. Кузьміна ж звільнили з займаної посади.

У грудні 2014 року Ренат Кузьмін заявив в ефірі телеканалу «1+1» заявив: «У 2013 році ми отримали інформацію про те, що за закриття карної справи проти Леоніда Кучми було сплачено безпрецедентний хабар у мільярд доларів. Стало відомо, що гроші за мовчання отримали і деякі свідки цієї справи і учасники процесу».

Докладніше про незаконне закриття кримінальної справи щодо Кучми дивіться у документальному фільмі «Українські сенсації. Чому Кучма не сів за ґрати?» (<https://youtu.be/gHH3xOm3XHo>).

Голова СБУ Леонід Деркач був **організатором** вчинення ще одного злочину проти Гонгадзе, який виразився в незаконному заведенні щодо журналіста оперативно-розшукової справи «Провокатор», веденні незаконного стеження за Гонгадзе і прослуховуванні його телефонних розмов. Ці злочинні дії Деркач вчинив **за вказівкою** Кучми, який наказав Деркачу зробити Георгію Гонгадзе «пиз...ць», що на мові кримінального світу означає «вмерти» (див.: «Енциклопедический синонимический словарь. Язык блатных. Язык мафиози». - Том 2. – вид-во «Форт-М», 1997, с. 160).

Очолована мною слідча комісія встановила, що **за прямою вказівкою** президента Кучми голова СБУ Деркач у лютому 2000 року організував замах на життя народного депутата Олександра Єльяшкевича, голови парламентської ТСК, яка встановила, що на президентських виборах 1999 року

Кучма повторно став президентом України шляхом масових фальсифікацій, підкупу виборців і адміністративного ресурсу. Єльяшкевич добивався визнання президентських виборів недійсними і усунення Кучми від влади шляхом імпічменту.

В зазначеній постанові слідчого Генпрокуратури Харченка сказано, що міністр внутрішніх справ Кравченко також віддавав наказ на викрадення і вчинення насильства над помічником народного депутата Сергія Головатого Олексієм Подольським, щоб спонукати його припинити опозиційну діяльність.

У червні 2000 року, виконуючи явно злочинний наказ міністра Кравченка, Олексій Пукач разом з двома своїми підлеглими, офіцерами міліції Миколою Наумець і Олегом Мариняк викрали в Києві (так само як і Гонгадзе) громадського діяча Олексія Подольського, відвезли його в лісосмугу Прилуцького району Чернігівської області, де побили, погрожували вбивством, викопуванням власної могили, накинувши ремінь на шию, душили. Подольському пощастило – ремінь порвався і він залишився живим.

Виконавці цього злочину: Пукач, Наумець і Мариняк визнані судом винними і засуджені до позбавлення волі. Сценарій викрадення Подольського до дрібниць аналогічний тому, як це сталося з Гонгадзе.

ТСК встановила, що **замовником** злочину проти Подольського був президент Кучма. Міністр Кравченко особисто доповів Кучмі про обставини викрадення і побиття Подольського працівниками міліції. Президент Кучма схвалив злочинні дії Кравченка і його підлеглих (аудіо запис їх розмови долучений до матеріалів кримінальної справи і обнародований в інтернеті).

Президент Кучма також **дав доручення** голові СБУ Деркачу «знищити» мене і мого побратима, депутата-офіцера Анатолія Єрмака, коли Деркач доповів йому, що ми знайшли за кордоном валютні рахунки сімейства Кучми і його радника Волкова. Аудіо запис цієї розмови був обнародований Миколою Мельниченком і опублікований у ЗМІ (зокрема, у «Голосі України», 09.02.2001 р.). *«Да надо таких (Омельченка і Єрмака) уничтожат! Они зверье...»* (мова оригіналу розмови). Деркач погодився з Кучмою і пообіцяв йому зробити на мене і Єрмака «орієнтовку».

На початку лютого 2005 року як голова ТСК я направив Генеральному прокурору Піскуну депутатський запит про порушення кримінальної справи проти Кучми, Литвина, Кравченка і Деркача, притягнення їх до кримінальної відповідальності і взяття під варту, як співучасників викрадення і вбивства Георгія Гонгадзе та вчинення інших злочинів.

Через день після оголошення мого запиту на сесії парламенту Кучма терміново вилетів за кордон «на лікування» і повернувся до Києва на похорони Кравченка, які відбулися 7 березня 2005 року.

Перед цим, 2 березня Піскун на пресконференції оголосив, що викликає Кравченка на допит у справі вбивства Гонгадзе на 4 березня (п'ятниця). Я

зателефонував Піскуну по урядовому зв'язку («сотка») і розмовляв з ним на підвищених тонах, мовляв, хіба ти не розумієш, що робиш? Кравченко ж не доживе до допиту і вимагав негайно взяти його під варту на підставі мого запиту. Піскун відповів, що я не маю права рекомендувати чи вказувати йому кого арештовувати, а кого ні. З юридичного погляду він був абсолютно правий, я це знав як слідчий. Але це був той випадок, коли затримання Кравченка могло врятувати йому життя. Я виходив лише з цих міркувань.

Тому ввечері 3 березня я виступив в прямому ефірі на двох телеканалах («Тоніс» і 5-й канал), де просив і вимагав негайно затримати Кравченка, аби таким чином зберегти йому життя, стверджуючи що завтра, 4 березня він на допит в Генеральну прокуратуру не дійде...

Проте мене ніхто не слухав. Вранці 4 березня Кравченка знайшли мертвим з двома пострілами в голову у гаражі його котеджу в Конче-Заспі під Києвом. Генеральна прокуратура дійшла висновку, що він покінчив життя самогубством. У передсмертній записці, яку знайшли під одягом покійного, Кравченко, зокрема, написав російською мовою: *«Я стал жертвой политических интриг президента Кучмы и его окружения».*

У справі про смерть Кравченка запитань більше, чим відповідей. **На мою думку, як слідчого, це було контрольоване вбивство.** Можливо, колись ми дізнаємося правду про його смерть від двох куль в голову...

У вересні 2005 року я доповів результати розслідування і висновки ТСК народним депутатам на сесії Верховної Ради. Парламент взяв звіт до відома, а матеріали ТСК направив Генеральному прокурору Піскуну, якого під час звіту я пропонував відправити у відставку. Після цього Верховна Рада в пожежному порядку 342 голосами з 383 присутніх в залі проголосувала за припинення діяльності очолюваної мною комісії.

Чи навчить Зеленського історія Януковича?

1 грудня 2021 року учасники мітингу біля Офісу Президента підтримали виступ представника політичної партії «Демократична сокира» Юрія Гудименка з вимогою про відставку президента Зеленського і голови його офісу Єрмака.

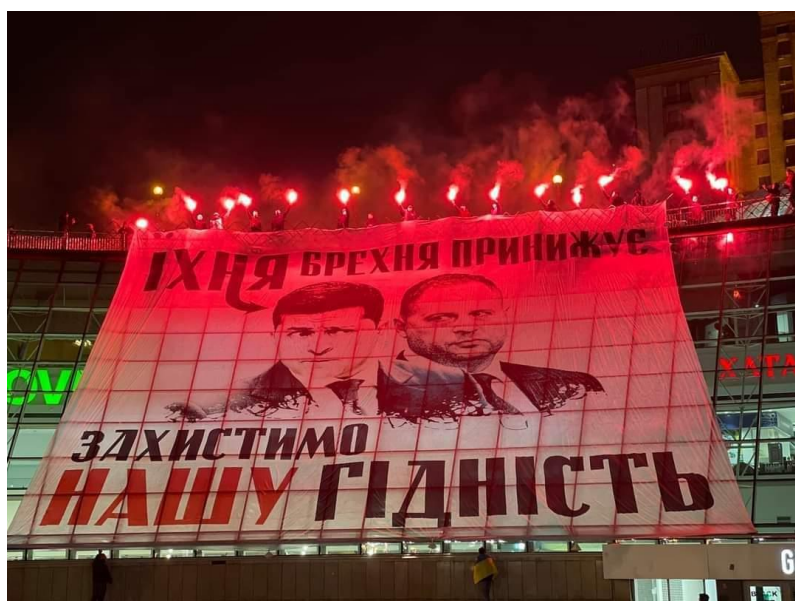

Київ. 1 грудня 2021 р. Багатотисячний мітинг з вимогою відставки Зеленського і Єрмака

Нагадаю, 13 грудня 2013 року позачерговий з'їзд Співки офіцерів України підтримав мою пропозицію про висловлення недовіри президенту Януковичу як Верховному Головнокомандувачу ЗС України та його відставку з поста Президента України. Рішення було оголошено зі сцени на Майдані Незалежності і одноголосно підтримано тисячами протестуючих.

Янукович не прислухався до думки українських офіцерів. Чим це для нього завершилося – загально відомо: втечею в Росію і заочним судовим вирокком про позбавлення його волі на 13 років за вчинення державної зради. Так Янукович став зрадником-втікачем.

На пресконференції 26 листопада Зеленський заявив: *«Хочу сказати, що я не Янукович. Бігти я нікуди не буду. І не Порошенко. На гибелі людей Небесної сотні, на бульдозер вилазити я теж не буду».*

Київ. 21.11.2021. Банер до 8-ї річниці Революції Гідності

Що може трапитися з Зеленським – я не знаю. Хай сам думає і робить висновки з уроків новітньої історії Незалежної України і пам'ятає про природне право кожної ЛЮДИНИ на ПОВСТАННЯ як останнього засобу проти тиранії і гноблення, яке закріплене в Загальній декларації прав людини. **МИ, УКРАЇНЦІ – ВІЛЬНІ ЛЮДИ І ПРИНИЖУВАТИ НАШУ ГІДНІСТЬ НЕ ДОЗВОЛИМО НІКОМУ!**

**Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО,
Герой України, генерал-лейтенант,
народний депутат 2-6 скликань,
кандидат юридичних наук**